

[K. B. Andersen.]

nok — de gennemsnitlige årlige stigninger i statens drifts- og anlægsudgifter. Nu kan der siges en hel del — og en hel del berettiget — om, at man ikke sådan uden videre kan sammenligne to perioder med nogle år imellem. Men alligevel, når vidnesbyrdene er så klare i tendensen, så spørger man uvilkårligt, hvad det er, de to partier vil velsigne befolkningen og erhvervslivet med, hvis det er erfaringerne fra sidst, de havde magten, der skal bygges på.

Jeg tør næsten ikke fortsat dvæle ved fortiden, når det gælder den anden del af oppositionen her i salen, nemlig socialistisk folkeparti. Jeg har ved nogle lejligheder været inde på det ærede medlem hr. Aksel Larsens kommunistiske fortid, og det synes han, så vidt jeg forstår, ikke rigtig om. Jeg må tilstå, at jeg er også nu kommet til det resultat, at den skal det ærede medlem selv dømme om; det er nok det bedste. Det, der har bragt mig på disse bedre tanker, er det udkast til principprogram for SF-partiet, der netop har set dagens lys. Dette udkast har blandt sine fædre det ærede medlem hr. Aksel Larsen og andre med en lige så kendt kommunistisk fortid, og det har også et afsnit om Danmarks kommunistiske parti og dets rolle. Det er ikke uinteressant læsning, når man tænker på, at forfatterne her ikke skriver om et andet politisk parti, men fælder deres egen dom. Det siges bl. a., at de aldrig har haft afgørende indflydelse på dansk politik. Ingen vil modsige dette! Det skyldes bl. a., siges det, at de har indtaget standpunkter, som var mere demonstrative end konstruktive på grund af deres manglende vilje — det var ellers en hård beskyldning — til at analysere den danske virkelighed. Vi får også at vide, at det afgørende i forbindelse med deres — altså det ærede medlem hr. Aksel Larsen med fleres — svindende indflydelse var det ærede medlems ukritiske følgagtighed over for den til enhver tid siddende ledelse i Sovjetunionen. Heller ikke her vil jeg modsige ham. De forhenværende kommunister vedgår endvidere, at de har forsømt deres historiske opgave, som skulle bestå i objektivt at redegøre for de socialistiske landes inden- og udenrigspolitik og at opbygge en hjemlig socialistisk bevægelse ud fra for-

udsætningerne her i landet. Ja, dette er altså det ærede medlem hr. Aksel Larsens egen vurdering af egen indsats i dansk politik. Kan det egentlig siges at være en helt betryggende baggrund for nye forsøg på at vejlede danske arbejdere?

Nå, svaret herpå kan vel være ret ligegyldigt. For når man ser på de karruselure, partiet foretog i forbindelse med helhedsløsningen, hvor det ærede medlem hr. Aksel Larsen afviste og SF-bladet forsvarede, og hvor SF-bladet den ene dag spurgte: hvordan er Alfred Petersen hoppet på den?, og den anden dag forklarede de store fordele, der var forbundet med højere arbejderløninger og Arbejdsmandsforbundets krav, ja, så er det fuldt tilstrækkeligt, så er det slet ikke nødvendigt at beskæftige sig med det ærede medlem hr. Aksel Larsens egen udgave af fortidens synder, for nutiden er tilstrækkelig til at begrunde manglende tillid. Hvis det ærede medlem stadig tror, at det ærede medlems synspunkter vinder genklang på arbejdspladserne, kan forløbet af LOs generalforsamling måske gøre indtryk. Det er jo rigtigt, som formanden for LO, hr. Eiler Jensen, bramfrit udtrykte det, at folkesocialisterne svigtede totalt over for forårets vanskeligheder, og at de senere fik kolde fødder helt op til halsen. Når de så samtidig, som den højtærede statsminister har udtrykt det, komplet har tabt hovedet, er der faktisk ikke meget at skabe tillid med.

Om nogle dage kan vi fejre 10 års dagen for underskrivelsen af 1953-grundloven. I alle disse 10 år har landets regeringer haft socialdemokratisk ledelse, og igennem disse 10 år er der sket meget betydelige fremskridt på alle områder inden for det danske samfund — ikke fordi der har været socialdemokratiske eller socialdemokratiske ledede regeringer, men også fordi der har været disse regeringer, og fordi socialdemokratiske synspunkter har fået lov at øve indvirkning på udformningen af det danske samfund og den danske befolknings levekår. Det er med berettiget glæde, der fra regeringspartierne side kan peges på, at det er lykkedes at virkeliggøre det nye indslag blandt grundlovsbestemmelserne, som paragraffen om at tilstræbe arbejde for alle betød. Når vi i dette forår uden ødelæggende konflikter kunne lægge grunden til